

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

קמו

לְאָמַר מִזֶּה רִנִּיתִי וְזֶה לִי "לֵאמֹר לֵאמֹר מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְאָחִיר מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכָל" ע

לְאָמַר "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁע"י יִשְׁבֵּת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ע

סֵדֶר הַתְּלִמּוּד לַיּוֹם ה' תַּשְׁרִי:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

הַתּוֹרָה ג

**אָמַר רַבָּה בַּר בַּר חֲנָה: לְדִידֵי חָזִי לִי הֵהִיא אֶקְרוּקְתָא דְחַוִּי
בְּאֶקְרָא דְהַגְרוּנִיָּא, וְאֶקְרָא דְהַגְרוּנִיָּא כַּמָּה חַוִּי שְׁתִּין
בְּתִי, אַתָּא תַנְינָא בַלְעָה אַתָּא פּוֹשְׁקִנְצָא וּבַלְעָה לְתַנְינָא,
וְסָלִיק יְתִיב בְּאֵילָנָה. תָּא חָזִי כַּמָּה נְפִישׁ חֵילִיה דְּאֵילָנָא:**

לְכָצ"ס

אֶקְרוּקְתָא צְפֻרְדֵּעַ: בְּאֶקְרָא דְהַגְרוּנִיָּא גְדוֹל הָיָה כְּאוֹתָהּ כְּרָד: וְאֶקְרָא דְהַגְרוּנִיָּא כַּמָּה
חַוִּי? שְׁתִּין בְּתִי תְלִמוּדָא קְאָמַר לָהּ: אַתָּא תַנְינָא רַבָּה קְאָמַר לָהּ: פּוֹשְׁקִנְצָא עוֹרֵב

נְקֻבָּה:

**הַנָּה מִי שְׁשׁוּמַע נְגִינָה מְמַנְגֵן רְשָׁע, קָשָׁה לוֹ לְעַבּוּדַת הַבוּרָא.
וּכְשִׁשׁוּמַע מְמַנְגֵן כָּשֵׁר וְהַגּוֹן, אֲזִי טוֹב לוֹ, כְּמוֹ שְׁתִּבְאָר.
כִּי הַנָּה קוֹל הַנְּגִינָה נְמַשְׁכֶּת מִן הַצְּפָרִים, כְּדֹאִיתָא בַּמְדָּרָשׁ
(וַיִּקְרָא רַבָּה, ט"ז): מִפְּנֵי מָה מְצָרַע – טְהַרְתּוּ תְלוּיָה בְּשִׁתִּי
צְפָרִים חַיּוֹת טְהוֹרוֹת? יְבוּא קַלְנִיָּא וַיַּכְפֵּר עַל קַלְנִיָּא. כִּי נִלְקָה
מִחַמַּת קוֹלוֹ שְׁדִבֵּר לְשׁוֹן הָרָע. נְמַצָּא, מִי שֶׁהוּא כָּשֵׁר, נְמַשְׁכֶּת
הַנְּגִינָה שְׁלוֹ מִן הַשְּׁתִי צְפָרִים חַיּוֹת טְהוֹרוֹת. וְכַתּוּב בַּזֹּהָר (וַיִּקְרָא
נ"ג), שֶׁהַשְּׁתִי צְפָרִים הַנִּ"ל, יוֹנְקִים מֵאַתֵּר דְּנְבִיאִים יַנְקִין. לְכָד
נִקְרָא הַמְּנַגֵּן חֲזוֹן מִלְּשׁוֹן חֲזוֹן, הֵינּוּ לְשׁוֹן נְבוּאָה, כִּי לוֹקַח הַנְּגִינָה
מֵאַתֵּר דְּנְבִיאִים יַנְקִין.**

**וּכְשֶׁהַמְּנַגֵּן הוּא רְשָׁע, אֲזִי הוּא לוֹקַח הַנְּגִינָה שְׁלוֹ מִצְּפָרִים
אַחֲרוֹת שְׁבִקְלָפָה. וְכַתּוּב בַּזֹּהָר: כִּי הַצְּפָרִים**

שֶׁבְקִלְפָּה יוֹנְקִין מִיַּדֵּי הַמַּלְכוּת. וְכֵן אֶתְפַּלֵּג לִילֵיָא כְּדִין כְּרוּזָא כְּרִיז: "כְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בַּפֶּח כְּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי-אָדָם" (זוהר ויחי רי"ז: ועיין בע"ח שער הקליפות פ"ב):

וְהַתְּקוּן הוּא שְׂיוּכַל לְשִׁמְעַ נְגִינָה מְכַל אָדָם, הוּא עַל-יַדֵּי שְׂיִלְמַד בַּלִּילָה תּוֹרָה שְׁבַע-לִפְּהָ, הֵינּוּ גְמָרָא שְׁהִיא בְּחִינַת לִילָה. כְּדֹאִיתָא בַּמְדָּרָשׁ (שׁוּחַר טוֹב תַּהֲלִים יט), 'כְּשֶׁהָיָה מִשָּׁה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה, לֹא הָיָה יוֹדֵעַ מָתִי יוֹם וּמָתִי לַיְלָה, רַק עַל-יַדֵּי-זֶה כְּשֶׁהָיָה לוֹמֵד תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁהוּא יוֹם, וְכִשְׁלָמַד תּוֹרָה שְׁבַע-לִפְּהָ, הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁהוּא לַיְלָה'. גְּמָצָא, שֶׁהַתּוֹרָה שְׁבַע-לִפְּהָ הִיא בְּחִינַת לִילָה. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (סְנֵהֲדָרִין כד): "בַּמַּחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי" – זֶה תַלְמוּד בְּבִלִי. וְכַתִּיב (בְּרֵאשִׁית א): "וְלַחֲשֹׁךְ קָרָא לַיְלָה". הֵינּוּ עַל-יַדֵּי שְׂיִלְמַד שׁ"ס יִתְקַן הַשִּׁית עֵיזְקָאִין שְׁבַקְנָה, שְׁמַהֵם יוֹצֵא הַקּוֹל. וְזֶהוּ (אִיכָה ב): "קוֹמִי רַנִּי בַלַּיְלָה", הֵינּוּ שְׁתַּהֲיָה תְּקוּמָה לְהַרְנָה, הֵינּוּ עַל-יַדֵּי הַלִּילָה שְׁהִיא גְמָרָא שׁ"ס.

אֵד כְּשֶׁלּוֹמַד שְׁלֹא לְשִׁמְהָ, הֵינּוּ בְּשִׁבִיל שְׂיִתְקָרָא רַבִּי, הַלְמוּד אִינוּ בְּחִשְׁבּוֹת כָּל כָּךְ. וְכִשְׁלּוֹמַד בַּלִּילָה, חוּט שֶׁל חֶסֶד נִמְשָׁךְ עָלָיו (חֲגִיגָה יב) וּמִגֵּן עָלָיו שְׁלֹא יִזִּיק לוֹ הַמַּחְשָׁבָה הַנִּלְל:

וְאִיתָא בְּכַתְּבֵי הָאֲר"י ז"ל, כִּי צַפְרִים שְׁבַקְלְפָה הֵם מַחִין שְׁבַמַּלְכוּת דְּקִלְפָּה, וְהַשְׁתִּי צַפְרִים חִיּוֹת טְהוֹרוֹת, הֵם בְּנֵין הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה. לְפִיכָךְ נִשְׁתַּבַּח דָּוִד לְפָנֵי שָׂאוּל (שְׁמוּאֵל-א ט"ז): "וַיּוֹדֵעַ נִגִּין", כִּי הַנְּגִינָה הִיא בְּנֵין הַמַּלְכוּת, לְכָךְ רָאוּי הוּא לְמַלְכוּת. וְזֶה שְׁכָתוֹב אֶצְלוֹ (תַּהֲלִים ע"ח): "מֵאַחַר עָלוֹת הַכִּיָּאוּ", הֵינּוּ מֵאַחַר הַמִּינִיקוֹת, הֵינּוּ נִצַּח וְהוֹד. כִּי הֵם מְנִיקִין לְנִבְיָאִים, וְהֵם בְּנֵין הַמַּלְכוּת.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

קמח - צֶמֶר מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל"ם -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְזֶה שֶׁאָמַר רַבֵּה בַר בַּר חֲנָה: לְדִידֵי חָזִי לִי הֵחִיא אֶקְרוּקְתָא
- וּפִרְשׁ רַשְׁבִּי"ם: צִפְרִידַע, הֵינּוּ צִפּוֹר דְּעָה (עֵינַי תְּדַא"ר פ"ז וְעֵינַי
בְּכוּוֹנוֹת הָאֲרִיז"ל עַל עֲנִין דָּם צִפְרִידַע). וְהָיוּ פִי אֶקְרָא דְהֶגְרוּנִיא - מְלָשׁוֹן
"קָרָא בְּגָרוֹן" (יִשְׁעִיהוּ נ"ח) הֵינּוּ שְׁהֲנִינָה נְמִשְׁכַּת מִפְּנֵי. וְאֶקְרָא
דְּהֶגְרוּנִיא כַּמָּה הָיוּ שְׁתֵּינִן בְּתֵי - הֵינּוּ עַל-יְדֵי מָה תִּתְקִין בְּחִינַת
קָרָא בְּגָרוֹן? עַל-יְדֵי שְׁתֵּינִן בְּתֵי, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׁתֵּינִן מִסְכָּתוֹת, וּפִרְשׁ
רַשְׁבִּי"ם: תִּלְמוּדָא קָאָמַר לָהּ, הֵינּוּ שִׁילְמִד תִּלְמוּד.

אֵתָא תִּנְיָנָא בַּלְעָה - וּפִרְשׁ רַשְׁבִּי"ם: רַבָּה קָאָמַר לָהּ, הֵינּוּ עַל-יְדֵי
שִׁילְמִד שְׁלֹא לְשִׁמָּה יִבְלַע אוֹתָהּ הֶנְחָשׁ. וְזֶה שֶׁפִּרְשׁ
רַשְׁבִּי"ם, רַבָּה קָאָמַר לָהּ, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שִׁילְמוֹד בְּשִׁבִיל שִׁיתְקָרָא
רַבִּי. אֵתָא פּוֹשְׁקִנְצָא - וּפִרְשׁ רַשְׁבִּי"ם: עוֹרֵב, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שִׁילְמִד
בְּלִילָהּ, מְלָשׁוֹן עֶרְבִית (עֵינַי רַשְׁבִּי"ם עִירוּבִין כ"ב. ד"ה שְׁמִשְׁכִּים וּמַעֲרִיב) וּבַלְעָה
- הֵינּוּ וּמִגֵּן עָלָיו מִן הֶנְחָשׁ הַנּוֹכַח לְעִיל.

וּסְלִיק יְתִיב בְּאֵילָנָא - פִּירְשׁ הַמְהַרְשֵׁ"א, שֶׁהוּא בְּחִינַת
אֲבָרָהֶם, שְׁכָתוֹב אֶצְלוֹ (בְּרֵאשִׁית כ"א): "וַיִּטַּע אֵשֶׁל"
שֶׁהוּא בְּחִינַת חֶסֶד, הֵינּוּ שֶׁהַחוּט שֶׁל חֶסֶד שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו מִגֵּן עָלָיו
מִן הֶנְחָשׁ הַנּוֹכַח ל. תָּא חָזִי כַּמָּה נְפִישׁ חִילִיָּה דְאֵילָנָא - הֵינּוּ
שֶׁרַבָּה מִתְמִיָּה אֶת עֲצָמוֹ, שֶׁכָּל כֶּךָ גָּבַר עָלֵינוּ חֶסֶדוֹ, שֶׁאֶפְלוּ עַל
זֶה יָכוֹל לְהִגֵּן.

וּבְזֶה יְתִישֵׁב הַסְמִיכוֹת שֶׁל הַמְשָׁנָה (אָבוֹת פָּרָק א): 'עֲשֵׂה לָךְ רַב, וְקִנְיָה לָךְ חֵבֵר, וְהָיוּ דָן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּתוֹ'. פִּי
עַל-יְדֵי שֶׁשׁוּמַע הֶנְגִּינָה כַּנּוֹ"ל, הוּא מְתַקֵּן בְּנֵינִן הַמְלָכוֹת שְׁלוֹ, וְזֶה
'עֲשֵׂה לָךְ רַב', הֵינּוּ שִׁיתְקִין בְּחִינַת מְלָכוֹת, וְזֶה עַל-יְדֵי 'קִנְיָה לָךְ
חֵבֵר', הֵינּוּ עַל-יְדֵי קִנְיָה, שֶׁהַקּוֹל יוֹצֵא מִפְּנֵי. שֶׁמְחַבֵּר הַשְּׁנַי
כְּרוּבִים לְהִיּוֹת פָּנִים בְּפָנִים "כְּמַעַר אִישׁ וְלוֹיּוֹת" (מַלְכִים-א ז) 'בְּזִמְנִין

שִׁישְׂרָאֵל עוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ שֶׁל מָקוֹם' (עין בבא בתרא צט. וברשב"ם שם). וְאַזִּי
 בְּשִׁיתֶקֶן בְּחִינַת מַלְכוּת שְׁלוֹ, וְיֻכַּל לְמַשַּׁל בְּכָל מָה שִׁירְצָה וְיֻכַּל
 לְהַמִּית לָזֶה וּלְהַחִיּוֹת לָזֶה, וְנִמְצָא עוֹלָם חָרַב. לָזֶה אָמַר: 'וְהָיִי דָן
 אֶת כָּל-הָאָדָם לְכַף זְכוּת'. שֶׁצָּרִיךְ לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, כִּי
 אִין הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָפֵץ בְּחֶרֶב בְּיַד הָעוֹלָם, "כִּי לֹא לְתַהוּ בְּרָאָה,
 לְשֶׁבֶת יִצְרָה" (ישעיה מ"ה):

וּבְשֶׁבִיל זֶה מֵרַגְלָא בְּפוּמָא דְאִינְשֵׁי עֲכָשׁוּ לֹזְמֵר, שֶׁהַחֲזוֹנִים
 הֵם שׁוֹטִים, וְאִינָם בְּנֵי דַעָה. כִּי עֲכָשׁוּ מַלְכוּת
 דְּקִדְשָׁה בְּגִלוּת. וְעַל כֵּן הִנְגִּינָה שְׁהִיא נִמְשַׁכֶּת מֵאֲתֵר דְּנְבִיאִים
 מִבְּחִינַת מַחִין וְדַעַת דְּמַלְכוּת דְּקִדְשָׁה, וְעֲכָשׁוּ שְׁהַמַּלְכוּת בְּגִלוּת,
 וְעַל כֵּן הִנְגִּינָה נְפֻקָּמַת, וְעַל כֵּן הַחֲזוֹנִים הֵם בְּלֹא דַעַת, כִּי אִין לָהֶם
 כַּח עֲכָשׁוּ לְהַמְשִׁיךְ הִנְגִּינָה מִשְׂרָשָׁה שֶׁבְּקִדְשָׁה, שְׁהוּא בְּחִינַת
 מַחִין וְדַעַת שֶׁל מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה, כַּנֵּ"ל.

אַבֵּל לְעֵתִיד שִׁיתְעַלָּה מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה, וְיִהְיֶה "ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ", אֲזִי תִתְעַלָּה וְתִשָּׁלֵם הִנְגִּינָה בְּבְחִינַת דַּעַת
 דְּמַלְכוּת דְּקִדְשָׁה, שֶׁמִּשָּׁם נִמְשַׁכֶּת הִנְגִּינָה כַּנֵּ"ל. וְזֶהוּ (תְּהִלִּים מ"ז):
 "כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹקִים, זָמְרוּ מִשְׁכִּיל". כִּי אֲזִי כְּשִׁיחֶיָה ה' לְמֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ וְיִתְעַלָּה מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה, אֲזִי: "זָמְרוּ מִשְׁכִּיל", הִינּוּ
 שֶׁהַחֲזוֹנִים הַמְזַמְרִים יִהְיוּ בְּדַעַת וּבְשִׁכָּל. עַל-יְדֵי שִׁיתְעַלָּה מַלְכוּת
 דְּקִדְשָׁה, וְיֻכַּל הִנְגִּינָה מִשְׂרָשָׁה שֶׁבְּקִדְשָׁה, שְׁהוּא בְּחִינַת דַּעַת
 וּמַחִין שֶׁל מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה כַּנֵּ"ל:

שִׁירָה לְעִיל. וְזֶהוּ (עֵיין פִּסְחִים נ' וְעֵיין זוֹהַר וִיחִי רִי"ט). "כִּי גָדַל מֵעַל שָׁמַיִם
 חֶסֶדְךָ" (תְּהִלִּים ק"ח). 'שָׁמַיִם' הוּא בְּחִינַת קוֹל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:
 "מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ קוֹלְךָ", כִּי עַל-יְדֵי הַחֶסֶד, הִינּוּ בְּחִינַת חוּט שֶׁל
 חֶסֶד, הַנִּמְשָׁךְ עַל-יְדֵי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה בְּלִילָה עַל-יְדֵי-זֶה נִתְתַּקֵּן הַקּוֹל

כַּנ"ל. וְזֶהוּ: "כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ" כַּנ"ל:

הַשָּׁתִּי צִפְרִים דְקֻדְשָׁה, שְׁמִשָּׁם הַנְּבוּאָה נְמִשְׁכָּת, הֵם בְּנֵי מַלְכוּת דְקֻדְשָׁה, וְעַל כֵּן הָעֲמֻדָּת מְלָךְ הָיָה עַל־פִּי נְבוּאָה, כְּכֹל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד שֶׁהָיָה עַל־פִּי נְבוּאָה. וְהַנְּבוּאָה נְמִשְׁכָּת מִן הַכְּרוּבִים שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁתֵּי צִפְרִים הַנ"ל, שֶׁהֵם בְּנֵי מַלְכוּת דְקֻדְשָׁה כַּנ"ל:

מֵאַחַר עֲלוֹת הַבֵּיאוֹ, הֵינּוּ מֵאַחַר הַמִּינִיקוֹת, כִּי הֵם יִנְקִין לְנְבִיאִים וְכוּ' כַּנ"ל. וְזֶהוּ "מֵאַחַר עֲלוֹת", הֵינּוּ שְׁדוּד הַמְּלָךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הָיָה יָכוֹל לְתַקֵּן וּלְהַעֲלוֹת גַּם הַנְּגִינָה שְׁאִינוּ מֵאָדָם כְּשֶׁר, לְהַעֲלוֹתָהּ אֶל הַקְּדוּשָׁה. וְזֶהוּ: "מֵאַחַר עֲלוֹת הַבֵּיאוֹ", הֵינּוּ גַם הַנְּגִינָה, שֶׁהִיא מֵאַחֲרֵי הַקְּדוּשָׁה בְּבְחִינַת "מֵאַחַר עֲלוֹת", מֵאַחַר הַמִּינִיקוֹת, כִּי הַנְּגִינָה דְקֻדְשָׁה הוּא מֵאַחֲרֵי דְנְבִיאִים יִנְקִין, וְהַנְּגִינָה שְׁאִינוּ בְּקֻדְשָׁה הִיא בְּבְחִינַת מֵאַחַר עֲלוֹת מֵאַחֲרֵי הַקְּדוּשָׁה. וְדוּד הַמְּלָךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הָיָה יָכוֹל לְתַקֵּן נְגִינָה זוֹ גַּם כֵּן, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְעַלָּה מַלְכוּת דְקֻדְשָׁה כַּנ"ל. וְזֶהוּ: "מֵאַחַר עֲלוֹת הַבֵּיאוֹ לְרַעוֹת בְּיַעֲקֹב" וְכוּ', כִּי עַל־יְדֵי־זֶה זָכָה לְמַלְכוּת כַּנ"ל.

סִדְרָה קִצּוֹר לְקוּטֵי מִזְמֵר"ן הַיּוֹמִי:

אֶקְרוּקֵתָא ג

א עַל־יְדֵי נְגִינָה דְקֻדְשָׁה מְקִימִין וּמְעַלִּין הַמַּלְכוּת דְקֻדְשָׁה וְזוֹכִין לְהַתְנַשְּׂאוֹת. וְכֵן לְהַפְּךְ הַחֲזָנִים וְהַמְנַגְנִים דְסִטְרָא אַחֲרָא פּוֹגְמִין מַלְכוּת דְקֻדְשָׁה וּמֵאַרִיכִין אֶת הַגְּלוּת. וְעַל יָדָם נִכְשָׁלִים וְנוֹקְשִׁים בְּנֵי אָדָם כְּצִפְרִים הָאֲחוּזוֹת בַּפֶּת. עַל כֵּן צָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד שֶׁלֹּא לְשַׁמֵּעַ נְגִינָה מְמַנֵּן דְסִטְרָא אַחֲרָא שְׁאִין כּוֹנְנָתוּ בְּנִגּוֹנוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם כְּלָל רַק בְּשִׁבִיל מָמוֹן וְכָבוֹד וְהַתְפָּאָרוֹת כִּי שְׁמִיעַת קוֹל

נגינה שלו מזיק לעבודת הבורא יתברך. וכן להפוך שמיעת קול נגינה ממנגן פשר והגון טוב לעבודת הבורא יתברך:

ב התקון שלא יזיק לו קול נגינה דסטרא אחרא הוא על ידי שילמוד גמרא בלילה:

ג על ידי נגינה דקדשה יכולין לזכות לבחינת נבואה, פי עקר הדבקות להשם יתברך הוא על ידי נגינה. וכאשר יתבאר עוד לקמן:

ד על ידי למוד גמרא בלילה חוט של חסד נמשך עליו ונצול ממחשבות שלא לשמה. ועל ידי זה מתקן קול הנגינה שלא יזיק לו שמיעת קול נגינה דסטרא אחרא שמזקת הרבה מאד לעבודת הבורא יתברך. וזוכה להקים הנגינה דקדשה שיוכל לדבק את עצמו להשם יתברך על ידי זמירות ונגונים. ועל ידי זה מקימין ומעלין מלכות דקדשה וזוכין להתנשאות ויוכל למשל בכל מה שירצה. גם יכולין לזכות לבחינת נבואה:

ה בשמתקן הקול נגינה וזוכה לבחינת מלכות וממשלה. ואזי יוכל למשל בכל מה שירצה. ויוכל להמית לזה ולהחיות לזה. אצל צריך לזהר לדון את כל אדם לכף זכות שלא יחריב את העולם. כי השם יתברך חפץ חסד הוא ורוצה בקיום העולם:

ו בשאדם שומע קול נגון של שמחה ומקשר עצמו על ידי זה להשם יתברך בלב נשבר, על ידי זה יש לקול הנגון עליה אף על פי שהמנגן הוא אדם שאינו הגון ונתרומם על ידי זה המלכות דקדשה. ולזכות לזה בשלמות התקון הוא על ידי שלומדין בלילה תורה שבכל פה שהוא גמרא (ועין בסימן רכ"ו):

סדר השי מותרין הימני:

ט (ט) תשעה תקונין יקירין סימן כ', זאת התורה נאמרה

קנב ❦ ❦ זֶה אֲמָר מִלִּפְנֵי ה' צַדִּיק לֵאמֹר מִיָּדָי מִקֻּדָה שִׁדְוָה לְעַד מִסְפָּרָי רַבָּנוּ יְהיֶה תִיּוּן לְכַלּוֹתֵנוּ ❦ ❦

בְּרֵאשֵׁי הַשָּׁנָה תִּקְרָא הַשִּׁחַל בְּיוֹם הַמִּישֵׁי וְשִׁשֵׁי. וּבַקֵּץ הַקֻּדָּם בֵּין פֶּסַח לְעֶצְרַת הַיַּיָּנוּ אֵצֶל בָּעֵת שֶׁהָיָה פֹה מְחַתָּנוּ הָרַב מִחֶמְעֶלְנִיק, וְאִזּוּ סִפֵּר לָנוּ הַמַּרְאֶה הַנִּזְכָּר הַמַּתְחִלָּת אֶחָד הָיָה שׁוֹכֵב עַל הָאָרֶץ. וְאָמַר שֵׁזֵאת הַתּוֹרָה תַשְׁעָה תְּקוּנָיו הוּא פְרוּשׁ עַל הַמַּרְאֶה הַזֶּה. וְאָמַר שֶׁבְּכָל הַתּוֹרֹת שֶׁאֹמֵר יֵשׁ בָּהֶם רְמָזִים מִהַמַּרְאֶה הַזֶּה, אֵךְ הַתּוֹרָה הַזֹּאת תַשְׁעָה תְּקוּנָיו הִיא כְּלָה פְרוּשׁ עַל הַמַּרְאֶה הַזֶּה לְוִקְצַת מְזִיחַ מִבָּאֵר בְּמִקְוֵמוֹ עֵין שָׁם:

י (י) אַחֲר־כֵּן בְּשִׁבְעֵי הַשָּׁחַל אָז בְּיוֹם רְבִיעֵי וְחֲמִישֵׁי אָמַר הַתּוֹרָה תִּפְלָה לְחֶבְקוֹק סִימֵן י"ט.

וְאַחֲר־כֵּן בְּאֹתוֹ הַקֵּץ הַתְּחִיל לִזְמַר הַתּוֹרָה עֲתִיקָא טָמִיר וְסָתִים סִימֵן כ"א, וּבְתַחֲלָה שְׁמַעְתִּי מִמְּנוּ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה אֵיזָה עֲנִינִים מִהַתּוֹרָה הַזֶּה לְפַסְקָא וְאַחֲר־כֵּן אֲמָרָה בְּשִׁלְמוֹת בְּדֶרֶךְ בְּשִׁבְתַּי נַחְמוּ.

וּמִקֻּדָּם לָזֶה עֲמִדְתִּי לְפָנָיו בְּעֶרְב רֵאשֵׁי-חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בַּשַּׁבָּת לָעֵת עֶרְב בָּעֵת שְׁפוּסְקִין לְאָכֹל בְּשָׂר, וְהָיָה אָז מְאִים מְאֹד וְשָׁכַב עַל מַטָּתוֹ וְשָׁתַק הָרַבָּה וְחָשַׁב מַה שֶּׁחָשַׁב, וְאַנִי עֲמִדְתִּי לְפָנָיו מֵרְעִיד וּמְשַׁתוֹמֵם, וְעֲמִדְתִּי אָז לְפָנָיו כִּמְהַ שְׁעוֹת. וְאִזּוּ סִפֵּר לִי עֲנִין זֶה, עָנָה וְאָמַר, בְּזֶה הַשַּׁבָּת בְּכִיתִי מְאֹד לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִדּוּעַ כֹּל דְּבַר שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֲנִי מְכָרָח לַעֲשׂוֹתוֹ בְּמְסִירַת נַפְשׁ (הֵינּוּ שְׁכָל דְּבַר שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם קָשָׁה וּכְבֵד עָלָיו מְאֹד, וְאִינוּ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כִּי־אִם בְּמְסִירַת נַפְשׁ מִפֶּשׁ).

וּסִפֵּר שֶׁבְּכָל יוֹם כִּשְׁעוֹמֵד בְּבַקָּר וְרוֹצֵה לְהִתְפַּלֵּל אִינוּ יָכוֹל לְפָתַח פִּיו כֻּל, וְאִין לוֹ כִּמְהַ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וְאִין הוּא רוֹצֵה לְזַכֵּר לְעֲצָמוֹ עַל־כָּל־פָּנִים אִינוּ נִגְוֵן כַּדִּי לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּאִינוּ נִגְוֵן, וְגַם זֶה נִמְנָע מִמְּנוּ כִּי אִינוּ יָכוֹל לְהִזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ שׁוּם נִגְוֵן, עַד

שאינו יודע כלל איך לעמד ולהתפלל. ואף-על-פי-כן הוא עומד להתפלל, אחר-כך כשבא בתוך התפלה אז מזכיר את עצמו איזו נגזון שבא על דעתו ממילא. הכלל שכל דבר שרוצה לעשות קשה עליו מאד ומכרח לעשות במסירת נפש.

ומזה נתעורר לבי והבנתי מוסר גדול לעצמנו ללמד קל-זחמר מִמֵּנו כִּמְה אֲנַחֲנו צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק וּלְהִכָּרִיחַ עֲצֵמֵנוּ בְּכָל הַכּוֹחוֹת בְּכָל הַדְּבָרִים הַנוֹגְעִים לַהֶשֶׁם בְּפֶרֶט עַל הַתְּפִלָּה. הלא אם צדיק קדוש ונורא כמותו היה צריך למסר נפשו כל כך על התפלה ועל כל דבר שבקדשה והיה לו מניעות וכבודות כל כך קדם שעשה איזה דבר פנ"ל, קל-זחמר ובנו של קל-זחמר כמה וכמה אנו צריכים לטרח ולהתיגע ולמסר נפשנו בכל יום, בפרט בשעת התפלה שהיא בתחלה כבדה מאד על האדם, וצריכים יגיעות הרבה ולהכריח עצמו בכמה אפנים ועצות אולי יזכה לדבר איזה דבור בתפלה. כי בשביל דבור אחד של התפלה כדאי למסר נפשו כי תפלה היא דברים העומדים ברומו של עולם:

יא (יא) ואז ספר לפני ואמר בזה השבת הקשו קשיא למעלה ואני אמרתי עליה תרוץ. והקשיא היא כי יש מקיפים אצל השכל, ויש מקיפים להתורה, ומה לעשות שיקנסו המקיפים לפנים וכו' כנדפס כל זה בהתורה עתיקא הנ"ל.

סדר האלף-בית הימני:

כא. זונגא דקדשא בריך הוא על-ידי נשמות ישראל. כב. הפשע של אדם מכנים בפירה לאדם. כג. כשנופל מאמונתו יבכה. כד. אמונה בא על-ידי שתיקה. כה. על-ידי קנאה אדם נופל מאמונתו. כו. מי שאין לו אמונה, בידוע שמזלול בדברי-תורה. כז. מי שמנקה בכל עת ידיו, על-ידי זה מזכה את לבו. כח. כשאדם נופל

לְעַמּוּנָה מִזֶּה הַיּוֹם וְלֹא יִשְׁכַּח מִלִּבּוֹ הַיּוֹם הַזֶּה וְיִתְקַוּוּ לְכָל יְמֵי חַיָּוְתוֹ וְיִשְׁכַּח מִלִּבּוֹ הַיּוֹם הַזֶּה וְיִתְקַוּוּ לְכָל יְמֵי חַיָּוְתוֹ וְיִשְׁכַּח מִלִּבּוֹ הַיּוֹם הַזֶּה וְיִתְקַוּוּ לְכָל יְמֵי חַיָּוְתוֹ

וְיִשְׁכַּח מִלִּבּוֹ הַיּוֹם הַזֶּה וְיִתְקַוּוּ לְכָל יְמֵי חַיָּוְתוֹ וְיִשְׁכַּח מִלִּבּוֹ הַיּוֹם הַזֶּה וְיִתְקַוּוּ לְכָל יְמֵי חַיָּוְתוֹ וְיִשְׁכַּח מִלִּבּוֹ הַיּוֹם הַזֶּה וְיִתְקַוּוּ לְכָל יְמֵי חַיָּוְתוֹ

מֵאֲמוּנָה, יֵדַע שֶׁדָּנִין אוֹתוֹ לְמַעַלְהָ. כט. כְּשֶׁנֹּפֵל מֵאֲמוּנָתוֹ בָּא לַיְדֵי קָרִי וְלַיְדֵי הַרְהוּרֵי אִשָּׁה וְלַיְדֵי הַרְהוּרֵי עֲבוּדַת זָרָה. ל. אֲמוּנָה בָּא עַל־יְדֵי צְדָקָה. לא. עַל־יְדֵי אֲמוּנָה יָכוֹל לְהַבִּין אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. לב. עַל־יְדֵי אֲמוּנָה יָכוֹל לָבוֹא לְבִטְחוֹן. לג. עַל־יְדֵי אֲמוּנָה הַקְּדוּשׁ־בְרוּךְ הוּא יִסְלַח לָךְ [עַל] כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ. לד. לְפַעְמִים הַקְּדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא שׁוֹלַח צַעַר לְאָדָם וּמִכָּה אוֹתוֹ וְאֵין מִפִּיל אוֹתוֹ לְחִלָּשָׁה, אֵין זֶה כִּי־אֵם בְּשִׁבִיל אֲמוּנָה. לה. עַל־יְדֵי שְׁבוּעַת שֶׁקָּר נֹפֵל מֵאֲמוּנָה. לו. מִי שֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנָה אֵינוֹ מְקַבֵּל מוֹסֵר. לז. מִי שֶׁאֵין מֵאֲמִין בְּדַבְרֵי הַצְּדִיק לְסוֹף – שֶׁאֵין נִהְיֶה מִהַדְּבָר אַף־עַל־פִּי שֶׁהוּא רוֹאֶה. לח. מִי שֶׁאֵין לוֹ אֲמוּנָה, בְּיָדָי חֻקּוֹת הַקְּדוּשׁ־בְרוּךְ־הוּא אֶצְלוֹ נִמְאָם. לט. מְשִׁיחַ יָבוֹא בְּפֶתַע פְּתָאוֹם, וְעַל־יְדֵי זֶה מִחֲמַת שְׂמִחָה יִפְחָדוּ יִשְׂרָאֵל. מ. כְּשֶׁיָּבוֹא מְשִׁיחַ, אָזִי כָּל הַשָּׂרִים שֶׁל מַעַלְהָ וְשֶׁל מַטָּה יִחָלוּ, אֲבָל עֲכָשׁוּ כְּשֵׁישׁ עֲלֶיָה לְאִיזָה שָׂר, אָזִי יִשְׂרָאֵל הֵם חוֹלִים. מא. לְעֵתִיד לָבוֹא כָּל אֶחָד הַזְּעִיר מִחֲבֵרוֹ בַּשָּׁנִים יִהְיֶה יוֹתֵר לְמַעַלְהָ. מב. לֹא חָרְבָה יְרוּשָׁלַיִם אֲלָא בְּשִׁבִיל שֶׁחָלְלוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וּבִטְלוּ קְרִיאַת־שְׁמַע, שְׁחָרִית וְעֶרְבִית, וּבִטְלוּ תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית־רַבָּן, וְלֹא הָיָה לָהֶם בַּשָּׁת־פָּנִים זֶה מִזֶּה, וְהִשְׁווּ קֶטַן וְגָדוֹל, גַּם לֹא הוֹכִיחוּ זֶה אֶת זֶה, גַּם בָּזוּ תִלְמִידֵי־חֲכָמִים, גַּם פָּסְקוּ מִמִּנְהָ אֲנָשֵׁי־אֲמָנָה. מג. אֵין יְרוּשָׁלַיִם נִפְדִית אֲלָא בְּצְדָקָה. מד. מִלְחָמָה אֶתְחַלְתָּא דִּגְאָלָה הוּא. מה. מִי שֶׁמְגַדֵּל חֲזִירִים, הוּא מְעַכֵּב אֶת הַגְּאָלָה. מו. לֹא יִבָּנֶה יְרוּשָׁלַיִם, עַד שֶׁיִּהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל. מז. מִה שֶׁיִּשְׂרָאֵל הוֹלְכִים בַּגְּלוּת מֵאֶמְהָ לְאֶמְהָ, הוּא סִימָן שֶׁיָּבוֹא מְשִׁיחַ. מח. כְּשֶׁאֲמוֹת מִחָרְפִין אוֹתָנוּ בְּיוֹתֵר זֶה סִימָן עַל מְשִׁיחַ.

סדר שבתו הר"ן הי"א:

יג והיה עושה כל מיני עבודות פשוטות של עבודת השם בלי שום חכמות והכל בהצנע גדול ותקף כשיצא לחוץ היה עושה בכונה כל מיני מעשה נערות כל מיני שחוק וקפיצות ושאר ענינים כאלו (שקורין פאר שייטקייט) עד שלא היה יכול לבוא על דעת שום אדם שהוא רוצה בעבודת השם:

ובתחלה בימי ילדותו היה נוהג שהיה לוקח איזה גדולים והחליפם על טפלים ונכנס לבית הכנסת בהצנע דרך חלון וכיוצא ולקח עמו הספר "שערי ציון" ואמר הלשם יחוד של עשיית מצוה ולקח טפל אחד והשליכה לתוך המתן בסתר ואחר כך חזר ועשה עצמו כאלו הוא מסיח דעתו מזה, ואחר כך חזר ואמר לשם יחוד הנ"ל וחזר והשליך פרוטה אחת לתוך המתן בסתר, וחזר והסיח דעתו וחזר ואמר הלשם יחוד הנ"ל והשליך עוד פרוטה אחת וכן חזר ועשה כמה פעמים עד שהשליך כל הפרוטות לתוך המתן בסתר, ועל כל פרוטה ופרוטה אמר הלשם יחוד הנ"ל וכונתו היה כדי שיעשה מצוות רבות כי עבודתו היה בפשיטות גמור בלי שום חכמות כלל וכן היה עושה ועובד את השם יתברך בכל מיני עבודות פשוטות לגמרי בלי שום חכמות כלל אף על פי שבאמת היה חכם גדול ומפלג בחכמה מאד גם בימי קטנותו ובימי נעוריו כבאשר היה מפרסם לכל מכיריו, אף על פי כן לא השתמש בשום חכמה כלל בעבודת השם רק היה נוהג לעשות כל העבודות הפשוטות שבכולם דהינו למוד התורה הרבה, מצוות מעשיות, ורבי תפלות ובקשות ורבי התבודדות מאד לדבר ולפרש שיחתו לפניו יתברך כנ"ל וכיוצא בזה וזה היה עקר חכמתו הגדולה מאד, כי מעצם הפלגת חכמתו

זֶכֶּה נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

קנו ✧ צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

זָכָה תִּכְרַף לְחֻכְמָה זֹו שְׂאִין צְרִיכִים שׁוֹם חֻכְמָה כָּלֵל בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
כִּי זֶה עֵקֶר הַחֻכְמָה הַגְּדוּלָה מִן הַכֹּל (כְּמִבְּאֵר בְּדִבְרֵינוּ כִּמְה פְּעָמִים)
שֶׁלֹא לְהִיזוֹת שׁוֹם חֻכְמָה בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם רַק בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת
בְּלִי שׁוֹם חֻכְמוֹת כָּלֵל:

יָד וְכָל דְּבָר וְדָבָר שְׂרָצָה לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם הָיָה קָשָׁה עָלָיו
מְאֹד בְּכָל מִינֵי כְּבִדּוֹת שְׂבָעוּלָם וּבְתַחֲלָה הָיָה קָשָׁה עָלָיו מְאֹד
לִישֵׁב יְחִידֵי בְּבֵית מִיָּחָד אֵיזָה שְׁעוֹת רְצוּפִים לְעַסֵּק בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
וְזֶה הַדְּבָר הָיָה קָשָׁה עָלָיו מְאֹד בְּתַחֲלָה אֲךָ הוּא זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה,
הָיָה מְכַרִּיחַ עֲצָמוֹ מְאֹד וְשִׁבְרַתָּו וְיָשָׁב כִּמְה וְכִמְה שְׁעוֹת בְּכָל
יוֹם בְּהַתְּבוֹדּוֹת בְּחֶדֶר מִיָּחָד:

סֵדֶר שְׁלֵחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(יג) הַלּוֹבֵשׁ טְלִית קַטָּן וּמְבַרֵךְ עָלָיו וּכְשֶׁהוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת
מִתְעַטֵּף בְּטְלִית גְּדוֹל צָרִיךְ לְבַרֵךְ עָלָיו דְּהַלִּיכָה מִבֵּיתוֹ לְבֵית
הַכְּנֶסֶת חֲשִׁיבָה הַפֶּסֶק וְאִם מִתְפַּלֵּל בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ אִם הִיָּה דַעְתּוֹ
מִתַּחֲלָה גַם עַל טְלִית גְּדוֹל וְלֹא הַפֶּסֶק בִּינְתִים בְּשִׂיחָה אוֹ בְּדִבְרִים
אַחֲרִים אֵינּוּ צָרִיךְ לְחַזּוֹר וּלְבַרֵךְ: (יד) אִם פִּשְׁט טְלִיתוֹ אִפִּילוֹ הִיָּה
דַעְתּוֹ לְחַזּוֹר וּלְהַתְעַטֵּף בּוֹ מִיד צָרִיךְ לְבַרֵךְ כְּשִׂיחַזּוֹר וַיִּתְעַטֵּף בּוֹ:
הִגָּה וַיֵּשׁ אֹמְרִים שְׂאִין מְבַרְכִין אִם הִיָּה דַעְתּוֹ לְחַזּוֹר וּלְהַתְעַטֵּף בּוֹ (אגו' סימָן
ל"ה) וַיֵּשׁ אֹמְרִים דּוֹקֵא כְּשֶׁנִּשְׂאָר עָלָיו טְלִית קַטָּן וְהָכִי נוֹהֲגִין (שם) (עֵיין לְקַמֵּן
סימָן כ"ה ס' י"ב): (טו) אִם נִפְלָה טְלִיתוֹ שֶׁלֹא בְּמַתְכוּיִן וְחַזּוֹר וּמִתְעַטֵּף
צָרִיךְ לְבַרֵךְ וְהוּא שֶׁנִּפְלָה כּוֹלָה אֲבָל אִם לֹא נִפְלָה כּוֹלָה אַע"פ
שֶׁנִּפְלָה רוּבָה אֵינּוּ צָרִיךְ לְבַרֵךְ: (טז) הֵלֵךְ בְּטְלִיתוֹ בְּלֵילָה צָרִיךְ
לְבַרֵךְ עָלָיו בְּבוֹקֵר אֲף אִם לֹא פִשְׁטוֹ וְטוֹב לְמַשְׁמֵשׁ בּוֹ בְּשַׁעַת
בְּרַכָּה: וְכֵן יַעֲשֶׂה מִי שֶׁלּוֹבֵשׁ טְלִיתוֹ קוֹדֵם שִׂיאִיר הַיּוֹם: (הגהו' מִיִּימוֹנֵי בִשְׁם ס'
הַתְּרוּמָה הַסַּמ"ג וְסַמ"ק וּמְרַדְכֵי בְּהַלְכוֹת תְּפִלִּין): (יז) נִתְכַסֶּה בְּבִגְד שֶׁהוּא חַיִּיב

בציצית ולא הטיל בו ציצית ביטל מצות ציצית:

סימן ט (א) אין חייב בציצית מן התורה אלא בגד פשתים או של צמר רחלים אבל בגדי שאר מינים אין חייבים בציצית אלא מדרבנן (ויש אומרים דכולהו חייבין מדאורייתא והכי הלכתא) (תוס' דף ל"ט והרא"ש וסמ"ג ומרדכי): **(ב)** ציצית של פשתים או של צמר רחלים פוטרים בכל מיני בגדים חוץ משל פשתים לצמר או של צמר לפשתים בזמן הזה דליכא תכלת מפני שהם כלאים: הגה ויש אומרים שלא לעשות ציצית של פשתים כלל אפילו בשאר מינים והכי נהוג. **(ג)** ציצית של שאר מינים אין פוטרים אלא במינם כגון משי לבגד משי וצמר גפן לצמר גפן אבל שלא במינם אין פוטריין: **(ד)** אם הטיל בטלית של שאר מינים קצת ציציות ממינו וקצת מצמר או פשתים יש להסתפק בו: **(ה)** י"א שצריך לעשות הציצית מצבע הטלית והמדקדקים נוהגים כן: הגה והאשכנזים אין נוהגין לעשות הציצית רק לבנים אף בבגדים צבועים ואין לשנות (ת"ה סימן מ"ו): **(ו)** י"א שאין לעשות טלית של פשתן אע"פ שאין הלכה כן ירא שמים יצא את כולם ועושה טלית של צמר רחלים שהוא חייב בציצית מן התורה בלי פקפוק: הגה ומיהו אם אי אפשר רק בטלית של פשתן מוטב שיעשה טלית של פשתן וציצית של פשתן משיתבטל ממצות ציצית (תשובת הרא"ש כלל ב')

סימן י (א) טלית שאין לה ד' כנפות פטורה יש לה יותר מד' חייבת ועושה לה ארבע ציציות בארבע כנפיה המרוחקות זו מזו יותר: **(ב)** יש לה ארבע וחתך א' באלכסון ועשאוהו שנים הרי נעשית בעלת ה' וחייבת: **(ג)** כפל קרנות טליתו וקשרם או תפרם ודומה כאלו קיצען ואין לה כנפות אעפ"כ לא נפטרה: **(ד)** טלית של בגד וכנפיה של עור חייבת היא של עור

וכנפיה של בגד פטורה: (ה) היו לה ג' כנפות ועשה בהם ג' ציציות ושוב עשה לה כנף ד' ועשה גם בו ציצית פסולה משום תעשה ולא מן העשוי: (ו) אין כופלין את הטלית ומטילים ציצית על כנפיה כמו שהיא כפולה: (הגה אבל צריך להטיל בד' כנפיה הפשוטים) (בית יוסף) אא"כ תפרה כולה ואפילו מרוח אחת: (הגה ויש אומרים דחייבין אפילו בלא תפירה וטוב לעשות לה ציצית אבל לא לברך עליה) (הרי"ף והרא"ש והטור) הטיל ציצית על ציצית אם נתכוין לבטל הראשונה חותך הראשונה וכשרה ואם נתכוין להוסיף אע"פ שחתך אחת משתיהן פסולה: (הגה ויש מכשירים בכל ענין וכן עיקר) (טור בשם הרא"ש ורבינו ירוחם נ"ח ח"ג) וקודם שחתך הראשונות פסול בכל ענין (ב"י):

סֵדֵר לְקוּמֵי תְּפִלוֹת הַיּוֹמִי:

כו: אָנָּה ה', תֵּן לָנוּ חַנּוּנָה וְלֹא נֶאֱבַד בְּקֶשׁ צֵאן אוֹבְדוֹת, צֵאן נִדָּח וְאִין מְקַבֵּץ קָרַב אֶתְּה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים כִּי בְּאַמַּת לְפִי דַעְתִּי, יְדַעְתִּי גַם יְדַעְתִּי, כִּי בּוֹדְאֵי לֹא הָיָה רְאוּי לְקָרְבָּנִי לְפִי מַעֲשֵׂי הַמְּכַעְרִים וּפְעֻלוֹתֵי הַמְּגַנּוֹת וּמִחְשְׁבוֹתֵי הַמְּעַרְבָּבוֹת וְכָל מַעֲשֵׂי הָרָעִים שְׁנִיתִי וְשִׁלְשִׁיתִי עֲלֵיהֶם עַד אִין מְסֻפָּר, וְכַמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים הִבְטַחְתִּיךָ וְקִבַּלְתִּי עָלַי שְׁלֵא אָשׁוּב עוֹד לְאוֹלָתִי, וְשִׁלֵּא אֶכְעִיסְךָ עוֹד לְעוֹלָם וְלֹא יִכְלַתִּי לְעֵמֶד בְּהִבְטַחְתִּי אֶפְלוּ זְמַן מְעַט, וּמִהֲרָתִי לְקַלְקֵל אֶת מַעֲשֵׂי כַמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים עַד אִין מְסֻפָּר וְאִיךָ יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי לָבוֹא לְפָנֶיךָ, לְבַקֵּשׁ וּלְרַצוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ:

כח: אָבֵל יְדַעְנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ כִּי גָבְהוּ מִחְשְׁבוֹתֶיךָ מִמְּחְשְׁבוֹתֵינוּ, וְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ גָּבְרוּ וְעִמְקוּ וְעִצְמוּ מְאֹד מְאֹד לְמַעַלָּה מִתְּפִיסַת דַּעְתָּנוּ, וְאִי אֶפְשָׁר לְדַעַת וּלְהַשִּׁיג כָּלָל עַד הֵיכָן עִצְמוּ וְגָבְהוּ

רַחֲמֵיךָ וְחַסְדֵיךָ "חַסְדֵי ה' כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו" לְעוֹלָם
 "תָּשׁוּב אֲנֹשׁ עַד דְּכָא" עַד דְּכְדוּכָה שֶׁל נֶפֶשׁ עַל־כֵּן עַל רַחֲמֵיךָ
 הָרַבִּים אֲנִי בּוֹטַח וְעַל חַסְדֵיךָ אֲנִי נִשְׁעָן כִּי גַם אוֹתִי לֹא תַעֲזֹב
 בְּרַחֲמֵיךָ וְאִם פָּגַמְתִּי מִה שֶׁפָּגַמְתִּי, כְּמוֹ שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ עַד הֵיכָן
 מִגִּיעִים הַפְּגָמִים שְׁלִי כִּי אֲנֹכִי אֵי אֶפְשָׁר לִי לְדַעַת וּלְהַשִּׁיג כָּלֵל חֵלֶק
 אֶחָד מֵאַלְפִים וּרְבָבוֹת מִפָּגַם עוֹזְנוֹתִי, וְגַם עַד־כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל נֶגֶד
 מִי מְרַדְּתִי, וְנֶגֶד מִי חָטֵאתִי, כִּי הַשְּׂגָת רוּמְמוֹתֶיךָ נִעְלָמָה מִפְּנֵי
 בְּעוֹזְנוֹתִי אֲבָל אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מַה שֶׁעָשִׂיתִי וּמַה שֶׁפָּגַמְתִּי, אֵיךְ
 וּכְמָה וְכָמָה וְנֶגֶד מִי פָגַמְתִּי כִּי אֵין מִי שֶׁיּוֹדֵעַ מִמֶּךָ כִּי אִם אַתָּה לְבַד,
 יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ לְעַד וְעַל כָּל אֱלֹהֵי גְבוּרֵי רַחֲמֵיךָ וְחַסְדֵיךָ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
 יִצְרָנוּ, וְאַתָּה חָפֵץ חֶסֶד "כִּי לֹא תַחֲפִץ בְּמוֹת הַמֵּת, כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ
 מִדְּרָכָיו וְחַיָּה", וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תַחֲכֶה לוֹ אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ:

כֵּט: עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, בְּלֵב נְדָכָה וְשִׁפְלָה
 רוּחַ נִשְׁבָּרָה שֶׁתַּחֲסֶם וְתַרְחֶם עָלַי וְעַל כָּל חֲבֵרְתָנוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וְתִשְׁלַח לָנוּ צְדִיקֵי אֲמֶת שִׁיחִיָּה לָהֶם כַּח לְתַקֵּן אוֹתָנוּ
 לְהַחְזִיר אוֹתָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְתַקֵּן נַפְשֵׁנוּ וּלְכַפֵּר עוֹזְנוֹתֵינוּ
 וְנִזְכֶּה בְּרַחֲמֵיךָ וְחַסְדֵיךָ הָרַבִּים לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֲמֶת וּלְרְאוֹת אוֹר
 פְּנֵיהֶם הַמְּאִירוֹת וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הָרַבִּים לְהַצִּיל נַפְשֵׁנוּ
 הַאֲמֻלָּה מִן הַקּוֹצִים וּמִן הַפְּחָתִים שֶׁהֵם הַתְּאוּזוֹת רָעוֹת וְעֲצָבוֹת
 וְעֲצָלוֹת וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם וְעַל יְדֵי שֶׁתִּזְכְּנוּ לְרְאוֹת פְּנֵים הַמְּאִירוֹת שֶׁל
 צְדִיקֵי אֲמֶת וּלְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, עַל יְדֵי זֶה, תִּנְצֵל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן
 הַמַּדּוֹת רָעוֹת הָאֵלוּ, וְנִזְכֶּה בְּחַסְדֵיךָ לְסִלֵּק וּלְשַׁבֵּר כָּל הַתְּאוּזוֹת
 מֵאַתָּנוּ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם תְּאוּזָה וְתִשׁוּקָה לְשׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם
 כִּי־אִם אֵלֶיךָ וְכָל תְּאוּזָתָנוּ וְתִשׁוּקָתָנוּ וְחִפְצָנוּ וְרִצּוֹנָנוּ יִהְיֶה רַק בְּךָ
 וּבְעִבּוֹדְתֶךָ וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת זְרִיזִים בְּעִבּוֹדְתֶךָ בְּתַכְלִית הַזְרִיזוֹת,

וְלִהְיוֹת שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב תָּמִיד שְׂלֵא תִפֹּל עָלֵינוּ שׁוֹם עֲצָלוֹת
וְעֲצָבוֹת לְעוֹלָם, רַק נִגְיֵלָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ וְנִזְכָּה לְעַבְדֹת אֶת ה'
בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מְרַב כָּל, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד:

ל: וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהֵן צְדָקָה לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, לְמַעַן
נִזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַנְצִיל מִחַיָּה רָעָה וּמִלְּסֻטִּים, שְׁהֵם לְשׁוֹן הָרָע
וּדְבָרִים בְּטָלִים וְגֵאוּה וְתוֹלְדוֹתֵיהֶם וְתַעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ,
שְׂיִהְיֶה כָּל דְּבוּרֵנוּ לְשִׂמְחָה וְלְעִבּוֹדְתֶךָ וְלֹא נִדְבֵר דְּבָרִים בְּטָלִים
לְעוֹלָם, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיֶה בְּתוֹרָה וְעִבּוֹדָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם וּבְפֶרֶט
מִחֻטָּא וְעוֹזן הַגָּדוֹל מְאֹד שְׁהוּא עוֹזן לְשׁוֹן הָרָע וּרְכִילוֹת שְׁהוּא
חָמוּר בְּיוֹתֵר, תִּצִּיל אוֹתִי וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׂלֵא יֵצֵא מִפִּי
לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבוּר רַע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שְׁבָעוֹלָם אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי
מֶרֶע וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וְתִצִּילֵנִי מִלְּשׁוֹן הָרָע וּמֵאֲבָק לְשׁוֹן הָרָע
וּמִרְכִילוֹת וּמֵאֲבָק רְכִילוֹת מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְתִזְכְּנֵי לְמִדַּת עֲנוּה
בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְנִפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה וְאִזְכָּה לִידַע שְׂפִלוֹתַי
בְּאֱמֶת וְתִצִּילֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִן הַכַּעַס, שְׂלֵא אֲכַעֵם לְעוֹלָם עַל
שׁוֹם דְּבָר, וְלֹא אֶהְיֶה קִפְדָּן כָּלֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם כַּעַס וְהַקְפָּדָה
בְּעוֹלָם כָּלֵל רַק אִזְכָּה לְדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ לְהִיוֹת טוֹב לְכָל, וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תִדּוּם וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן הַחֹסֶר,
וְתִזְמִין פְּרִנְסָתֵנוּ קִדָּם שְׁנִצְטָרֵךְ לָהֶם בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהִתַּר
וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי, בְּנִחַת וְלֹא בְּצִעֲר, מִתַּחַת יָדֶךָ
הִרְחַבְהָ וְהַמְלֵאָהּ, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֱמֶת כָּל יְמֵי חַיֵּי
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: